

Dr. Kolláth György ügyvéd
 1122 Budapest, Városmajor út 43.
 Tel/fax: 4570639 www.kollath.com,
gyorgy.kollath@gmail.com

Tisztelt Fővárosi Bíróság!

Hiv. szám: 7.P. 21.840/2006/67.

A felperes a módosított, immár egy alperesre, az OKM-re vetített keresetét fenntartja. A tárgyaláson a Pp. 145. §-ában jelölt jogkövetkezményekre is figyelemmel ítéletet kér. Előkészítő iratban reagáltunk a legutóbbi 2 tárgyaláson elhangzottakra, s különösen a T. Alperes 2010.03.22-én átvett beadványaira. Mindezeket nem megismételve, záró-perbeszédként a következőket adjuk elő:

1) Soha nem volt, ma sincs hátrányos megkülönböztetés, szegregáció a felperesi alapítványi iskola létrejöttében és működésében. Ellenkezőleg: kezdettől az alapítványi iskolában roma és nem roma diákok harmonikusan együtt tanulnak, és ez volt, ill. lett volna az alap-helyzet már 2002-ben is. Esetleg a súlyos megbélyegzés perrendtartásszerű bizonyításával az alperes igazolhatta volna politikai hadjáratának okát-jogát, értelmét. Nem te(he)tte, mert erre sem tárgyi, sem jogi alapja nem volt. Ezt maga az oktatási tárca, valamint kebelbarátja, a megyei közigazgatási hivatal is idejekorán felismerte, majd a sorozatban elveszített perek alapján mindvégig megtapasztalhatta. Mert egy dolog a sajtóban pocskondiázni egy kezdeményezést, és egy másik dolog azt tényekkel bizonyítani. Most kaptam kézhez a legutóbbi: 2009. novemberi bírósági ítéletet (bemutatom), melyben a megyei bíróság elutasította a jászladányi iskola-ügyben benyújtott legutolsó szegregációs keresetet, hivatkozást is. Következtetés: mivel eredetileg sem volt szegregáció, az oktatási integrációt sértő intézkedés a helyi önkormányzat és az alapítvány iskolája révén, ezért az azt támadó tárca-intézkedés-sorozat: az inkriminált határozat kiadásától a felügyeleti intézkedés részrehajló negligálásán át az óvás elfogult elutasításáig csakis alaptalan, ergo jogsértő lehetett. Mindez a miniszter, s a minisztérium jogellenes magatartását, annak célját és eredményét, azaz az ok-okozati összefüggést és a kár jogalapját, tehát az alperesi kár-felelősséget igazolja. Ugyanez más oldalról, a L.B. határozata jelezte: mi lett volna a törvényes, azaz elvárható magatartás a tárca részéről a működési engedély visszavon(at)ása után. Áe. 37. §: előkérdés miatt felfüggesztés, az új eljárás jogerejének bevétele. Csakhogy, akkor kizárt az iskola rapid betiltása, mivel a közoktatási törvény az évközi megszüntetést, módosítást tiltja. A miniszteri határozat „kötelező” indokolása a törvényt sértő célt, elvárt eredményt vitán felül prezentálja.

2) Lezárult a szakértői közreműködés díjazásával kapcsolatos jogvita is. Nem végzett ugyan hibátlan munkát a kirendelt igazságügyi szakértő, de véleménye, mint egy lehetséges bizonyíték, a többivel karöltve, különösen a Kundrák-féle magánszakvéleménnyel egybevetve kellő alap a bíróság döntéséhez a kártérítést illetően. Ide tartozik egy számviteli karakterű pontosítás, illetve érv a felperesi könyvelés szabályszerűségéről, azaz kár-alapként való támadhatatlanságáról. Felolvasom.

3) Mindvégig vitában álltunk a T. alperesi jogi képviselő kollégámmal. Ez természetes. Utaltam többször arra, hogy az alperesi oldal már megmagyarázott, kellően megokolt kár-összefüggést visszavisszatérően vitat, bár nem cáfol. Jogában áll ismétléseket tenni, főként, ha nincs a kezében egyéb. Talán az a jóhiszeműség követelményeként elvárható viszont, hogy ha a fél választ kapott ellenérveire, akkor az utóbbiról (is) nyilatkozzék: ne tegyen úgy, mintha nem is hallotta volna nézetének a cáfolatát.

4) Ez az ügy a tárgyaló-termünkön kívül is hullámokat vert. Kis bizonytalansággal írtam, még AB határozat kiadásában is lehetett súlya, szerepe: abban a tekintetben, hogy nem korrekt, s immár tilos egy szervezeten belül virtuálisan két hatósági elbírálási fokozatot kreálni. Az lenne ui. belőle, mint ami itt látható: senki nem érez, nem visel felelősséget semmiért, másra mutogat, hátrít. A mi ítéletünk jelzőfény lehet a joggyakorlatban. Annak jelzésértéke, hogy a főhatósági közhatalom nem tehet meg bármit politikai opciója szerint egy községgel, s annak iskolás és felnőtt közönségével. A falunak, az önkormányzatnak minden szabad, amit a jog nem tilt, de épp' ezért a minisztériumnak csak az szabad, amire a törvény felhatalmazta. Nincs alkotmányos felhatalmazás hamis tényekre épülő hatósági támadásra szülő és gyermekeik oktatási-tanulási jogával szemben, ellenkezőleg, az Alkotmány az utóbbiakra épít alapjogot. 2002-ben talán még megnyerhetetlen lett volna ez a per is. Ma, remélhetőleg arra van esély, és korrekt mód is, hogy a T. Fővárosi Bíróság jogot és (!) igazságot is szolgáltatson a jászladányi iskolai közösségnek, abban a mérsékelt keretben, amit a kereset csupán vagyoni kárként előtárt és bizonyított is. Ezért kérjük és reméljük a T. Bíróság alperest marasztaló: s egyben megnyugtató, a nagyközség méltatlan országos kiátkozását is közvetve orvosló ítéletét.

Budapest, 2010. 03.31. Tisztelettel: az Alapítvány, felperes képviselőjében: Kolláth György ügyvéd